

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA HAALEKANDJA

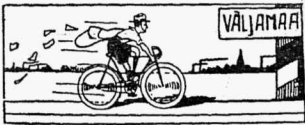
EESTI SKAUTIDE KÜLASKÄIGULT ROOTSI:
Lady Baden-Powell jäädvustab oma nime
Eesti esituslaagri tootempuule.

VII AASTAKÄIK 25. OKTOOBER 1927 Nr. 1

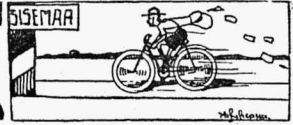
VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP

TOIMETUS JA TALITUS:
TARTUS, VALLIKRAAVI TÄNAV 19
AADRESS KIRJAVAHETUSEKS:
TARTU, POSTKAST 130

VASTUTAV TOIMETAJA: K. TREFFNER.
PÄÄTOIMETAJA: SKM. J. TEDERSON.
TOIMETUS: A. GRÖNBERG, H. HAAMER,
H. PAALMANN, H. ROOS.

TEATEN

☞ Toimetus palub malevaid, rühmi ja karju selles osakonnas avaldamiseks teateid saata hiljemalt 15. novembriks s. a.

Akadeemiline Skautide Selts on kibe-dasti ametis skautjuhtide nõupidamise eel-tööde tegemisega. Need peetakse praeguste andmete põhjal Tallinnas, 28. ja 29. oktoobril, seega „kliistripühade“ ajal. Siis oleks suuremal hulgal skauttegelastel aega osavõtuks. Koht valiti Tallinnasse, kuna sinna rohkem malevaid hõlpsamini pääseb.

ESM. Päästaabi poolt jagatakse lige-mal ajal välja igale skaudile vastav tun-nistus. Samuti saavad tunnistused pääl-i-kud ja skautmasterid. Tunnistused on juba trükitud, kuid jagamisele tulevad nad selle järele, kui malevatest-rühmadest vas-tavad teated ja täitelehed tagasi jõuavad.

Skautmasterite Kogu peab enda sügis-koosoleku 15. oktoobril Tartus. Päevakor-ras on kogu enese päevaküsimused. Kuid kindlasti tuleb kõne alla ka eelseisev pää-likute nõupidamine Tallinnas.

Esitajatena väljamaal viibisid sel suvel 17 skauti ja skautjuhti, võttes osa Rootsi skautide suurlaagrist. Nende hulgas olid hrad Peavanem N. Kann, välissekretär B. Rauts-mann, skmd. H. Paalmann ja A. Tari, nskmd A. Klaas (Kuresaare), K. Lipping (Trt.) Madisson (Tln), ja E. Tak (Paide).

Nõmme maleva laager peeti 27. juulist 10. augustini Suuropi lähedal. Laagris vii-bisid alaliselt 40. skaudi ümber, kuna aga pühapäeviti 50. ületas. Hää korralduse juures, mille eest tänu tuleb öelda MV. hra A. Mittile, ja osaval juhatusel andis laager häid tulemusi. Teda tuleb üheks paremaks laagriks pidada üle Eesti. Laagri päälikuks oli palutud skm. H. Paalmann ja abideks nskmd. E. Pavelson ja R. Tulven.

Nõmme maleva lipp anti hra Peava-nema kaudu Nõmme Skaudi Sõprade Seltsi poolt 1. mail s. a. malevale üle. Lipu võt-tis vastu päälük skm. A. Tari, mis sündis sel puhul korraldatud paraadil.

Petseris on möödunud suve jooksul 20. liikmeline skautrühm tegevust alanud. Rühma päälikuks on skaut Ludoig Kübar, kes skautlusega tutvunes Vilo 6-klassilises algkoolis, kus skautrühm lühemat aega möödunud fabel teotas rühma vanema ja kooliõpetaja E. Kuslapuu juhatusel. Säält üle tulles Petseri gümnaasiumi õppi-ma, töid skaudid mõtte Petserisse kaasa. Praegu kavatsseb rühm ajakirja välja andma hakata, milleks läbirääkimised trükikojaga peetud. Muret teeb vanemate puudus, kuid on loota sellegi küsimuse lahenemist Akadeemilise Skautide Seltsi kaasabiga. Senikaua täidab vanema kohus-tusi Petseri ligidal ametisse asunud hra E. Kuslapuu. Selleni asus Petseris vaid vene skaute ja hundipoegi

Tallinna maleva 10. aastapäeva pühit-seti suure pidulikkusega 19. aprillil s. a. Sel puhul oli korraldatud skautlik jumala-teenistus Kaarli kirikus ja pidulik aktus reaalkooli saalis.

Tartu maleva laager peeti suvistepü-hade ajal Pühajärve ligidal Kurnakeste talu maal. Looduse poolest toredas kohas, kõrgete kinkude ja ilusate metsatukkade keskel elasid skaudid lõbusasti neli päeva, vaatamata igapäevasele vihmale. Käidi vaatlemas Pühajärve ja Otepää alevit. Laagrist käis läbi üle 60 skaudi, kuna algusest lõpuni 45 skauti elutses. Laagris asusid ka skm-d Paalmann, Sirgo, Teder-son ja nskm. Lipping. Kuigi laager oli mõeldud Lõuna-Eesti skautide laagrina, ei tulnud ei Võrust ega Valgast osavõtjaid, kuna kardeti tookord mõllavat sarlakit. Ent skautide hulka ei julgenud kuri taud enda nina pista.

Saare Skaut, Saaremaa skautide ma-leva ja „Kollase risti ordu“ häälekandja, algas ilmumist Kuresaares 24. veebruaril s. a. Saatesõnas märgitakse, et ajakirja eesmärgiks praktiliste skautoskuste sel-gitamine, nii „Tln. Sk.“ töö jätkamine. Kuigi raske ülesanne, sest „Saare Skaudil“ ei ole trükitehniliselt võimalik pilte tuua, kuid hää tahtmise juures saab palju teha. Majanduslikudki raskused on ajakirjale end funda annud, kuid loodetakse siiski ilmumist pea jätkata. Senikaua on ilmu-nud 3 numbrit.

Rootsi skautide juubelilaager.

Beatelundis. 8.—19. juulini 1927. a.

R. L.

Tähendab, see on siis meie laagrikoht: pool kuivanut tamme põiki üle platsi murdunud, roikad, pöösad, kivid, prahihunnikud, — ühe sõnaga rämps ja risu, see kõik on meie platsile mingil kombel kogunud. On see siis meile kõige armsam? Ja näe, siin on ju asunikkegi leida — pikk uss lookleb nii mõnusasti päikese käest ära tamme tüve alla, peitu senitundmata võõraste eest, — aga kes sind sinna jätab, koli ära siit, see koht on määratud ju meile. Oleme saabunud hiljem kui teised, peame leppima jäetuga. Raasike kitsas ta näib küll olevat meie perele, kuid — nagu öeldi: „me es tii vällägi!“ ja algas töö 36 käega.

Hiljem näeme sellel kohal uut pilti: asetsevad viis felki korrapäraselt kõrvu, ringümber platsi on roigastest aed, telkide ees, puhtakraabitud platsil, seisab lipp — sini-must-valge — vardas. Telkidest aga sirutavad end voodipärad peaaegu välja — tahavad väha vist väljamaalist uudist, kuid nad ise ei teagi, et neid endid imestusega vaadeldakse. Tagapool suitseb kõõgifuli, — nõetunud potid, pajad, pannid aina ägisevad sellest raskest toidumaterjalist, mis neisse kuhjatakse — seepärast nad vist nii rasvased olid enne ärasõitu! Kui seda kõike keegi korruga silmas, — muidugi poisid kaasa arvatud, — ja sarnast võõrast nime „Estonia“ meie vārafilt luges, siis pole ime, et esimese jahmatusega nii moodi läinud „amerikanische“ asemel juba „Sūd-Afrika“t“ nimetas. Sissetuleku vārafilt kõrvol aga seisis kuivanud tammetüvi, millele oli raiutud meie tootem, — pikem kirjeldus vastava joonisega ilmus temast ka laagri ajakirjas „Jublo's“. Seletusi kohapääl andis sellest aga hra Raufsmann vāsimatult, — ei läbenud sõõmagi minna õigel ajal, sest külalisi käis vahetpidamata.

Kui kaugemale laagri piirkonda tahtsid silma heita, siis pidid palju käima, enne kui kõike võisid näha. Ja ma ei tea, kas oli see mu isiklik viga või mõni muu halb omadus, et alles eelviimasel laagripäeval jõudsin tagumise ääreni välja. Peab ikka juba väikestki aukartust selle kogu vastu fundma, mis sinna oli kokku voolanud igast maailmakaarest, — kuid mitte

---

Sisu: Rootsi skautide juubelilaager * Afrikalend * Tunne oma kodumaad! „E. Sk.“
 Võistlus tingimused * POJAD KALJUL * Tegevusaastaks * Salga töö süsteem
 * Ajakirja oma nurk *

---

väljaspoolt Euroopat, — üldsummas 3½ tuhande ümber, 15. rahusest. Esi-
mene nägemine lõi ikka silmad kirjuks kahe, mõtlesin, et ei siin äärt leia;
kuid lõpuks hakkas ju selguma.

Ei tea kas oli päevi liig vähe, või ei osanud neid küllalt otstarbekoha-
selt jagada, — aga tundus, et sai vähe. Harilik hommikune ülestõusmine
oli kell 7, orkestri — lõpuks nii tuttavaks saanud võõraste helide virgutusel,
— ja siis see traditsiooniline hommikune pesemine, — suuremad supelused
võeti ette muidugi päeval, kui olid kuum päike, jahe vesi ja kõrvetav-kuum
kalju armsamad. Kui kostis jälle orkestri marssihääl, siis teadsime, et vaja
minna lipuväljale. Missugune sipelgapesa küll oli see suur lipuväli, —
nagu looklevad maod tõmbasid suuremad rühmad sellest läbi, — tore tsere-
monii orkestri järele. Kes orkestrist lugu ei pidanud, need olid prantslased
— neil oli selleks oma vile — marssisid vilega, istusid maha vilega, tõusid
vilega — ikka vile. Kui kõik korraldustega valmis, siis kerkis lipp püha-
likus meeolus kõrgelz lehvima.

Eesti skautide külaskäigult Rootsi:

... asetsevad viis telki korrapäraselt kõrvu, ringi roigastest aed. . .

Vabul tundel käisime muidugi teiste laagreis uut ja huvitavamalt vaat-
lemas ja õppimas. Erilist aga siiski palju ei olnud — kõik nagu oleks ju
tuttav, iseenesest mõistetav laagri korraldus ja sisseseadeis. Silma torkas
aga igasuguste käharsabade rohkus lippude küljes. Ikka aga huvitas käia
ringi ja nagu pähe õppida seda variatsioonilist laagrit.

Paljuil õhtuil oli kogu laagri ühine lõkketuli, seks väga sündsas nõi-
vaku ees, — vee ääres, kõrgete tüsedate tammede all. Ettekandeid oli väga
palju — seks oli ehitatud näitelava, — igasugused ühised hüüded ja viled,
mis suures kogus eriti toredasti välja kujunesid. Ka meie esinesime oma
rahvatantsu „Tuljakuga“ ja paari lõbusa lauluga — „Mölder Matsi“ ja
„Tulihännaga“. Ega meiegi nali päris viimasesse liiki kuulunud.

Ka muidu oskasime parajal kohal poisid olla. Kui ühel päeval laag-
rit külastas sir Robert Baden-Powell oma abikaasaga, oi kuidas me siis
võsast välja punusime ja otse Baden-Powelli ette formasime, — kus seda
Risa ja hüüdu, mis sääli tehti! Seda peaks alles kuulma! Külastades järje-

korras ka meie laagrit, kirjutasiid mõlemad oma nime meie footempuule — sinna jäi palju nimesiid. Siis istus meie istepakule lady B. P. — selle paku kinkisime suure tseremoniiga mälestuseks Rootsi guideidele.

Paar päeva viitsime väljaspool laagrit, — need oli Stockholmis vaatlemiseks. Ühtlasi korraldati Stockholmis üldine skautide paraad, mida muuseum vastu võtsid Baden-Powell ja Rootsi kroonprints. Sel päeval liikus Stockholmis skaute rahvaga pooliti. Käisime muuseumides, kuninga lossis, raekojas, vanas „Püha Nikolai“ kirikus, (ligi 700 a. vana, kus asetseb kuju — Püha Jüri ratsahobusel madu surmamas), isegi kohvik kõrgel pilvelõhkujal ei jäänud meile võõraks. Pikemat aega viibisime aga „Skansen'is“ (vabaõhu-muuseum, kus suured lindude ja loomade puurid, venad ehitused jne.), sest sääli oli korraldatud meile fore lõunasõök. Õhtul võis leida meid Stockholmis suuremast lõbustuskohast „Divol'ist“. — Kui juba näha, siis põhjalikult! Tagasisõit laagrisse oli väga soliidse elektrirongiga, läbi ka paarist väiksest tunnelist, kuni Saltsjöbadeni, — säälli aga lühike tee laeval laagrisse — Beatelundi.

Äg kadus. Jõudis ärareisu-päev. Pakkimine — kõik vaikne toimetus. Teised olid enamjaolt juba läinud. Kolime laevale — meiegi reisime ju ära.

Nüüd . . . laev tõmbab minekule. Älgab lehvitamine, lastakse lendu vägevaid kiiduhüüde Lieberath'ile (Rootsi skautide peavanem), kes jääb veel maha.

Stockholmis kolisime jälle oma Eesti „Kalevipoja“ turjale ja läbi uduviluse ilma, üle lainetava vee, kandis ta meid tagasi kodumaale.

Aafrikalend.

1. Lennuteade.

Mu armas toimetus, kirjutati sulle Kreekamaalt, maapinna kenamalt maalt, sest taevast ja maa on sinised ja kõikjal võib kalastada patendita. Ehkki juba detsember käes, on mul väga palav. Meeleldi oleksin oma skaudisärgi seljast heitnud. Äga see ei sobind hästi nii poolalasti Olümpist mööda lennata, sest jumalad, kes sääli asuvad, on väga kättemaksuhimulised. Kuni tänaseni oli suurepäine, kuid ma pean ometi eest algama.

Sa imestad vahest, et tohtisin sellele maailmalennule kaasa sõita? Kuid ma olin tõepoolest ainuke, kes arvestusse tuli ning üldse ei olnud ühtegi põhjust selle vastu. Seega:

Ma poleks iialgi mõelnud, et Zürich'ist (Zürichhorn) Aafrikani võiks jõuda, aga kui õhus hõljutakse, siis eemaldub silmapiir kaunis tähelepandavalt. Esialgu ei uskund ma nii kindlasti seda vankuvat veelindu, aga härra Mittelholzer oli mulle õige sõbralik ning ergutas mind kartmatult istet

(Väljalõigata ja vastuse juure lisada!)

„Eesti Skaudi“ võistlussedel.

Saatja nimi ja eesnimi: .....

Vanadus: ..... aastat. Kool: .....

Maleva: ..... Rühm: ..... Salk: .....

Adress: .....

Äjakirjale saata hiljemalt 20 novembriks 1927.

võtta. Mu reisivarustus oli väike: õunte ja majustustega täidetud selgkott, kummikrae ja rinnaesine, mõlemad pestavad, mõned värvilised klaaspärlid, (neegrinaisfele) ja surnud kass hirmutamiseks. Sellest pidi jatkuma. Kass rippus nõõriga üle parda, sest falle ei olnud meie keskel fõesti ruumi. Nii võis ta ennast ka veidike konserveerida ning meres pöörelda. Omi koivi pidin ruumipuuduse tõttu juba niikuinui tugevasti koondama.

Siis lendasime, Härra Mittelholzer seletas mulle oma aparaadi juhtimisi ning kuna ma juba varemgi trofintefil olin sõitnud siis avaldasin sarnaseid kalduvusi, et ta mind palus lendu üle Alpide ilma tema abita läbi viia. Ta olevat mulle väga tänulik, kuna ta kingapael olevat rebenend. Ma täitsin meeleldi ta soovi, sest ta oli fõsiselt õeldes mulle väga sõbralik. Samuti laenasin talle oma kompassi, kuna ta endal selle oli unustand.

Nii kerkisime mõnusaсти kõrgemale ja kõrgemale ning võtsime suuna kagusse. Juhtisin üle Alpide, lendasin üle Mailandi ja otsekohe Roomasse, kus läbi päepilt-aparaadi nägin paaostsi oma troonil istumas. Pisa viltut torni nägin kah, küll aga küljest, nii et ta päris sirge näis, ent ma ei lasknud end petta. Rohked majad vees pahemal kaunis taga, see pidi olema Venetsia, sest nad elavad sääl nii naljakasti; ning paremal üsna kaugel nägin palme ning kaameleid kõrves, kindlasti Aafrikas. Siis lasin lendlinnu alla ning maabusin õnnelikult Itaalia pinnal. Tõmbusin kohe tagasi, et end mitte pildistada lasta, sest kaugel olgu minust feiste loorbereid ära süüa. Seevastu imeflesid inimesed mu skaudisärki, kuna nad sääl ainult musti särke kannavad.

See oli Neapelis, mis meile kõigile on tuntud selle metsiku viisiga, kuidas nad spaghetti söövad. Juba hommikul algasid nad sellega, ja see imestab mind, kus need rohked spaghetid kasvavad, eriti need, millistel nii rohkel arvul tomaate küljes.

Me pidime Zürichist ootama asesaapapaelu ja konserviliha. Selle kestel tegime lühilende ümbrusse, nii näiteks Vesuuvile. Üldist arvamist, et Vesuuv on ainult tõmbe-number võõrastelle, mis Neapeli reisibüroo poolt kõetakse, võin ma hiilgavalt ümber lükata. Ma arvan vastupidi, teda kõetakse põrgust. See oli hirmus. Me olime parajasti punaõhetava augu kohal, kui ta meile vastu sülitas, ja kuidas veel! Majakõrgune sammam hõõguva laavaga otsekohe meie alumisele küljele, istepinnale! Me laskusime kiiresti ning sukeldasime vette kunni püksivärolini. Aga kassil olid karvad põlend (ainult seljal). Lüks veel libedasti mööda.

Kolme päeva pärast startisime Kreekamaale. Enne seda pühitseti meid veel mitmeid kordi Schweitsi sõprade poolt söömise ja joomisega, nii et mul olid hääd ajad. Seepärast pidin enne ärasõitu veel ühe postkoti välja viskama, ma vajasin enam ruumi kui varem. Jumalagajätt oli lühike. Vaatasin veel korra tagasi, tervitasin Berni toomkirikut, mille tipp oli parajasti veel Alpide tagant nähtav, ning siis läks sõit allapoole, kõik peaaegu liulennus. (Märkab juba hästi, et maakeru on ümarik.) Kreekamaa, iluduse maa! Oo popoi! Inimesed jooksevad sääl ümber ainult rätik õlal ning toetuvad kurvasi murdund sammastelle. Nad hangivad oma leiva murdund sammaskujude ärasaafmise ja mägusa veini valmistamisega. Oo need viina-

„Eesti Skaudi“ pildivõistluse küsimused.

1. Millist kohta kujutab toodud pilt?
2. Mida on erilisel tähelepanavat pildil (äratundmise mõttes)?
3. Mida tead jutustada pildil toodud kohast (asutamisaasta, maa-koha asukoht, ajalooline sündmustik jne.)?
4. Kas oled pildil kujutatud kohta ise külastanud? Kuidas ja millal?

Vastused, võimalikult iga pildi kohta, pildi numbrite järjekorras!

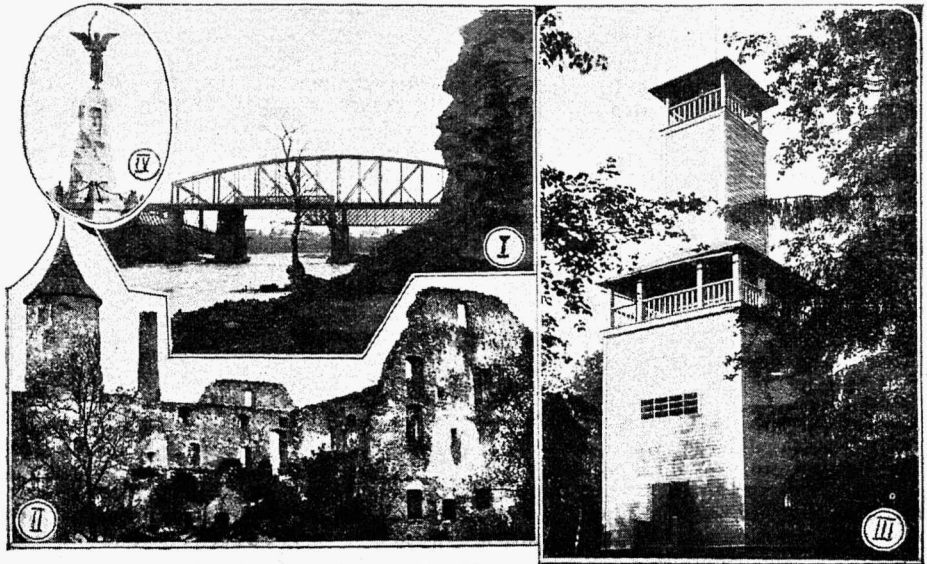
marjad! Nendeta ei oleks mulle maa mitte meeldind.

Neil oli me saabumisel just jälle üks revolutsioon. Katsetasime asjata Akropolis'ele tõusta. Sääli asus streigikomitee või midagi sarnast. Edasi, raputasime ajaloolise tolmu jalgelt, fapsime kõik kir-

bud, kes meid olid taband ning pöörsime maale varsti selja. Ja nüüd tuleb tore Afrikalend üle suure mere, millist ma ei ole veel kunagi näind. Sellest kirjutat sulle siis meeeldi, kui elusalt üle pääsen.

Tõlkind Värske Jälg.

Tunne oma kodumaad!

Millised kohad siin kujutatud?

Eigemalt vaata „E. Sk.“ võistlustingimused ja sedelid lhk. 5 ja 6.

„Eesti Skaudi“ võistlustingimused.

Ajakiri „Eesti Skaudi“ toimetuse poolt korraldatavast võistlusest võivad kõik ajakirja lugejad skaudid ja hundipojad osa võtta; võistlusvastuseid loetakse maksvaks vaid vastava sedeli juures olles, milline „Eesti Skaudist“ tuleb välja lõigata.

Auhindajate komisjoni poolt (kuhu kuulub üks skautmaster, üks ajakirja toimetuse liige ja üks S. S. S.-si liige) paremaks tunnustatud vastus avaldatakse „E. Sk.“ järgmises nr-is. Komisjon määrab ühtlasi kindlaks igale vastusesaatjale antava punktide arvu, milline nimekiri samuti ajakirjas avaldatakse. Kõige parem vastus hinnatakse 12 punkti.

Ajakirja aastakäigu lõpul tehakse punktidest kokkuvõtte ning tunnustatakse võitjaks kolm skauti-hundipoega, kes kõige suurema punktide arvu omandanud. Võitjate pildid trükitab ajakiri enda järgneva aastakäigu 1. nr-is, kuna kolmele salgale, kuhu poisid kuuluvad, saadetakse kogu aastakäik autasuna maksuta.

Peavanema päevakäsk Eesti Skautide Malevale.

Tallinnas, Jüripäeval 1927.

§ 1.

Kevad – skaudi laagritegevuse algus — köidab meie skautide mõtteid möödunud suve 1. suurlaagri päevade külge. Sääli vastastikku õpitud laagrikogemused on meile palju vilumust juure toonud ja ma ootan tänavustelt laagritelt sellevõrra paremaid tagajärgi.

Veebruarikuul möödus kümme aastat esimese Eesti skautide rühma asutamist. See aeg on meile kohustav. Asugem nüüd kümne aasta kestel omatud kogemuste süstematiseerimisele, mis juhiks meid välja täieliku Eesti skautluse programmi kindlaksmääramisele. Sügisel kokkuastuv skaudijuhtide kongress olgu abiks selle töö juures, aidates stabiliseerida meie senist ideelist alust.

Skautmasterid ja rühma-karjade juhid — teie kogemusi vajab Eesti skautide maleva oma ühtlase töökava kujundamisel.

Laagrihoojaks soovin aga kõigile juhtidele ja skautidele rõõmsat ning tagajärjekat laagrielu.

§ 2

Paljude skautide vanemad sõbrad on ajajooksul Eesti skaudipere hääoluks ja rõõmuks oma poolehoidu ja tööga üldist tänuvõnnustust ära teeninud. Skautide maleva ettepanekul annetan Svastika märgid järgmistele skaudisõpradele:

Svastika lindiga rinnal kandmiseks — hr. Karl Mitt'ile Nõmme skautide maleva ettepanekul.

Svastika nõelaga rinnal kandmiseks: hr. Adolf Mitt'ile Nõmme skautide maleva ettepanekul; pr. E. Hüneron'ile, hr. Artur Paal'ile, hr. prof. A. Paldrock'ile ja hr. A. Kropmann'ile — Tartu skautide maleva ettepanekul; hr. ins. Paul Mägi'le — Võru skaudi sõprade seltsi ettepanekul; hr. M. Neps'ile — Kuresaare skautide maleva ettepanekul; hr. dir. T. Grünberg'ile ja hr. kapten J. Jakunovitsch'ile — Valga skautide maleva ettepanekul.

§ 3.

Skautide seas on paljud eeskujulikk agarust näidanud. Tublimatest skaudijuhtidest üldan:

1. Nooremkautmastriteks 1. järgu skaudid: Ernst Taksi — Paide skautide maleva pääliku; Felix Buchmanni ja Alfred Oravi — Valga skautide malevast; Andrei Klaasi ja Aleksander Babkovsky — Saaremaa skautide malevast.

2. Annetan „eeskujuliku skaudi“ märgi järgmistele eeskujulikkudele 1. järgu skautidele: Tallinna skautide malevast Johannes Sternbergile, ja Roman Sergejevile; Paide skautide malevast

Lugupeetud skaudi sõpra ja oma

auliiget

HEINRICH BAUER'it

mälestab vaikes leinas

Eesti Skautide Maleva

Sir Robert
Baden-Powell
sarve
puhumas.

Some day
I will visit
you!

(„Partio“
kliše)

Ernst Taksile, Paul Vihalemale, Hans Laubele, Peeter Steinbergile ja Rein Laubele; Tartu skautide malevast Karl Küttille.

3. Annetan „eeskujuliku hundipoja“ märgi tublidele hundipoegadele: Tallinna hundipoegade perest Aleksander Peekalnile ja Helmut Annile; Herbert Haasile, Valentin Roile, Nikolai Päästlanele ja Julius Persitskyle — Valga skautide malevast.

Annetan teenuste diplomid visa kestva töötegevuse eest Ernst Sagarile, Hans Tarile ja Karl Verrovile — Tallinna skautide malevast.

5. Luban hoolsusmärke annetada Läänemaa skautide maleval: Richard Jegorovile, Helmut Saulile, Rudolf Koppermannile, Aksei Viksteinele ja Ilmar Söödile; Saaremaa skautide maleval Sergei Ivanovile, Aleksander Tiitsile, Herbert Treile ja Oskar Pihelpuule; Tallinna skautide maleval: Georg Kuusikule, Armand Alberdile, Eduard Didvigile, Voldemar Moorile, Uno Tammele, Aleksander

Tuurile, Roland Pappile, Felix Kirkmannile, Herman Vahtrikule, Harry Roosile, Heino Besfamilile, Alfred Laasile, skaut Birgile ning Nikolai Pihlakile; Tartu skautide malevast Georg Jorsile ja Artur Urmile.

§ 4.

Noor skaut Ilmar Priks Nõmme skautide malevast on ligimese aitamises ülima teo korda saanud, päästes uppumisurmast Pääsküla jõest 1926 a. suvel uppuva inimese.

Annetan talle skaudi 3. järgu elupäästest risti rinnal kandmiseks.

§ 5.

Kinnitan Tallinna skautide maleva vanemaks ühe aasta päale hr. A. Maddissoni ja tema abiks hr. kol. G. Maseri. Valga skautide maleva vanemaks ühe aasta päale kapten J. Jakunoviitshi ja tema abiks hr. A. Slussi.

Peavanem: **H. Kann.**

Peastaabi ülem.: **J. Hünerson.**

Ruumi puudusel oleme sunnitud „Kanderstegist ja kongressist“ jätkama järgmises numbris. Samuti jääb artikkel „Skautikeppidest sild“ järke ootama. Toimetus.

„Eesti Skaudi“ järgmine number ilmub Emapäevaks.

Kirjad poegadele.

Pojad, kas te oskate kannatlikud olla? Seda tuleb õppida — ka Teie sõber Kollane Uhuu on pidanud selle kooli teie aastates läbi tegema.

Juba nädal aega pidid linnas ringi luusima pühapäevases korralikkuses ja, taevas hoidku, kui siis juhtusid olema küüned pisutki mustad ja nina nuuskamata, mis kindlustas suvilaagrist kojujäämise jalamaid. Loodan sedasama teiegi huntidelt, et nad seesuguse suursündmuse ootel kahe-kordse kiinduva pilguga teie elu ja kombeid tähele panivad.

Siis tuli ka aeg, vean kihla, et päike vaevalt kaks tundi oli üle lahe särand, kui me varahommikul oma rännaku algasime. Tee ei olnud sugugi lühike ja päev ähvardas pilvedeta jääda, nõnda et peagi tegime leiduse, et selgkoti all nagu niiskeks läks ja hingamiseks määratud õhk tolmuga segunedes, kopsudesse ammutamisel ikka raskemaks muutus.

Agas marssisime, hunt ees ja meie südikalt järele, sest pidi ju peagi tulema esimene peatus — kuus kilomeetert. Peatus. — Agas juba kolis roidumus kontidesse, mis meile endastmõistetav võõra ning pika teekonna murdmise proovi tõttu. Nüüd ometi oli see ainult kolmandik sellest maast, siis oli

ju loomulik, et minugi nägu sarnanes mu sõprade vingus suu ja vaevatud pilkudele. Agas meie hunt kinnitas, et meie esimene kannatusproov ees seisab; nõnda möödus me teekond ja surmani väsinult laagriplatsini jõudes, heitsime liivale pikali. Ent ükski kaebehäl ei libisenud üle huulte, mis me kannatlikkuse kaotamisest märku oleks annud.

Ka mina olin üks neist, kes selle kannatusproovi mehiselt läbi teinud ning hundi kiituse osaliseks sai. Agas teine järgnes sellele, mis mu hää arvamise kannatlikkuse kohta sootumaks ähvardas hävitada.

Lõbus oli sõita vana lootsikuga järvel, saartel meriröövleid mängida, üle järve külast piima ja leiba hankimas käia, vähke ja kalu püüda; ülepea kõik, mis järvega ühenduses, oli kütkestav ja haarav. Nii juhtus ka, et mu teine kannatlikkuse proov oli järvega ühenduses, kes — olgugi metsade vahel — tuulega huvitavaid valgeid laineharju üles kihutas ja hommikul päikese tõusuga oskas olla vaikne nagu peegel, vahtide imetlust mitte küllalt ära teenides.

Sõitsime jälle vana lootsikuga, kus üks meist vahetpidamata tubli pumba osa pidi mängima, et pooleli veega täidetud jalgealund kogemata alt põhja ei kaoks. Jõudsimel kaldast kõige kaugemale saarele. Ometi ükskord mängisin röövlit. Ei taha aga, et te mu osavust ses

ametis hindate, kuid põigelda, ei taha me tõsiasja eest, et sel korral jäin mina ainukeseks vabaks mere-riisujaks, kuna mu kaaslased viidi paadiga vangidena laagri.

Peiduurkas läks aeg igavaks, ronisin roogudest välja; rohkete ettevaatust põlgamata tuln teisele saare veerele, kust ülevee võisin näha kauget laagerit. Paadist mitte haisugi, ühtki inimesehäält surnud saarel, kus ainult tõusev tuul puid ja roogu erilisel sosistama sundis. Hakkasin saarel otsima, hõikasin sagedasti; vähemasti kolm korda käisin selle üksinduse risti-põigiti läbi, aga pika otsimise järele jõudsin ainult kindlamale vendumusele, et olen selle sületäie metsalapi, ümbritsetud rohkest rookasvust, tõsine vang, milleks mind tegi tõusvast idatuulest rahutumaks muutuv mandrist lahutav järvepind.

Tulin uuesti välja metsa ääre, kust eemalt paistis kaldal õhtusööki

valmistavate kokkade paks suits, mis tuulest hoolimata imelikul kombel ometi sirgesti puie vahele tõusis, milline asjaolu mulle ikka selgemaks tegi seisukoha kurblooluse. Tuul oli metsa päält; see oli otse minu poole tormav, mis kustutaski iga mu appihüüde.

Et aga abi ei tulnud, alistusin oma seisukorrale ja istudes rohtu, jäin ootama paati — seda aga ei tulnud. Pimedus näis jõudvat täna nii ruttu valitsemisele. Ning pilvi kogus rohkem kui päeval, aga hää, et see tuul vihmaga ei ähvardanud, nagu hunt seda mõnelgi korral oli seletand.

(Järgneb.)

Armas onu Kollane Uhuu!

Sa käskisid kangesti mind omale sõna saata meie tööst ja vaevast ja kuidas hundi käbarad käivad. Tean, miks sa käskisid: Sa ep oska enam midagi kirjutada ja nüüd tahad et ma sull' seitungi peaks tegema hakkama! Aga tead, olgu, ma üsna tasakesi ja salaja ütlen sulle — see sügis pole ikka kellegi kena asi ühtegi, vihma tuleb mis padiseb ja koolis tuleb käia, tante Marie tõi nüüd küll ilusaid punaseid õunu, aga käigu mu eest koolis, annaksin kõik õunad tagasi.

No tead me mõtleme üsna sageli selle kena suve pääle. Ja Huntki mõtleb. Oli ikka tore asi, see meie esimene iseseisev laager Kaarma metsas vana eestlaste maalinna ääres. Õpetaja majast tõime kotiga heinu, soe oli magada ja õpetaja pojadki magasid meie telgis; ja vahikorral oli tore. Tead, üks õõ olen esimesena vahil: —

Äkitselt kröbin metsas; sõber kuuleb ka! Sikutame hunti suurest varbast, et „tõuse, keegi tuleb!“ Hunt hõõrub silmi — oli teine parajasti tukastama jäänud — ronib telgist välja, läheb vaatama: olid lehmad. Ajas teised minema. — Jälle krabin, jälle ma Hundi suure varba otsas — läks vaatama — olid mullikad. Aga siis järsku midagi läikis metsas, ruttu äratasime Hundi, kes oli juba surmani tüdinud sellest jandist. Aga vaata, ta saab ettevaatlikuks, hiilib metsa. Hinge kinnipidades ootame — ta tuleb tagasi kolme kuuenda rühma skaudiga, kõik ratastel. Need jätsid meile siis ka laagri piiramiseks kõie.

Oo, laagri läheme jälle, aga sinna kas rohkem vett on, olgu see ka kaugemal, ega käimist me ei karda — Hunt õpetas mulle selle kunsti ära ja nüüd vaatame kas või kahekümnele kilomeetrile julgesti näkku — Onku Uhuu, kui sa aga veel käia ei oska, siis ma sulle selle tarkuse kevadist poole ikkagi ära õpetan. Nüüd ma pean omi rehkenduse ülesandeid jälle vaatama, kui ma veel sulle kirjutan, siis ka sellest, mis vigureid me pidul tegime.

Ennu Hellkäpp.

Tegevusaastaks.

Skm. J. Tederson.

Jälle on üks laagriperiood möödunud, kuna suvipäevad läinud. On möödunud aeg, kus skautide pere enda eelvalmistustest ja osavusest reaalselt aru andma on ilmunud; avaldunud on malevate, rühmade ja salkade pahed ja paremused. On võimalus seepärast uut ülevaadet saada, uut tegevuskava seada, uusi sihtjooni püstitada. Sest on jälle algamas noorte liigete juurevool, nende õpetamine ja harjutamine. On jälle algamas skautide ettevalmistav aastajärk: on vajalik omandada teadmisi ja uusi oskusi harjutada, et uuel laagriperioodil järgmisse skaudijärku võiks tõusta.

Kuigi ei ole suur meie pere ega laialdane meie maaala, näeme siiski suuri vahesid töös ja teissuguseid võtteid iga maleva juures. Sest iga maleva, ehk koguni iga üksik skautrühm töötab erinevates tingimustes, ja need, kes neist suutnud olukorrale kohaneda, on tõusnud elujõuliseks ja tugevaks. Teiselt poolt on aga märgata teatud soovi tugevneda ühisel alusel, ühiseks võtta töö meetodid ja eluavalduused. Juba seks, et mitte minna vääri skautlikust tegevustasapinnast, et mitte eksida häa ja halva vahel. Kumba sihti paremaks pidada, ei saa sellest siinkohal juttleda. Vaid võin märkida, et töötamine on senikaua sündinud suunas, mis nõuab igalt üksuselt tema olukorrale vastavat skautlikku tegevust, andes vaid ühendavaks lüliks me põhimääruses ettenähtud vähesed korraldusjuhised. On tulnud arvamisi selle paremuseks ja halbuseks; möödapääsematuid raskusi sarnane kord kusagil valmistanud ei ole — see ongi arusaadav, kuna on püstitatud korraldus elu järele, mitte ümberpöörduvalt.

Selgust vajame siiski, ja eestkätt osas, mis meie meetodeid käsitab. Tuleb jõuda otsusele, millised on hääd, millised peaksid üldist tarvitamist leidma, millised aga halvad ja tuleksid sootuks kolikambrisse heita. On vajalik näutleda, kuidas viia skautlusse veel pea sootuks praktiseerimata alad. Olgu siinkohal neist nimetatud häätegevus, kangelaslikkus. Nimetatuid minu teada, ei ole kumbagi meie skautlemises arendatud, vaid lepitud on sellega, mis poiss omanud skaudiks tules. Nagu oleks tähelepanu väärimatuiks neid pzetud . . ? Ja ometi ei olnud see meie tahtmine! Ega olegi, sest meie taotleme õigeid skautluse sihte!

Juba ligemas tulevikus astub kokku skautjuhtide „suurkoosolek“ üleriiklikkudeks endavahelisteks nõupidamisteks. Siin tahavad käsiflust leida sarnased põhimõttelised küsimused, siin tulevad selgifusele skautluse algprintsüübid; päälükute raskused peavad siin lahendamise leidma. Selleks tullakse kokku. Siin tuleb endavahelisele kaalumisele võtta malevate, rüh-

made töötulemused, et selgusele jõuda edukuses. Ja sellest välja minnes kokku leppida töömeetodites.

Seega on hulk küsimusi, hulk tööd teha skautjuhtidel. Nii eeltööna nõupidamistele, koosolekutel, samuti koosolekute tulemusi kohapääl ellu viima hakates. Kuid aeg on lühike, vajalik kõigi osavõtjate tööjõu rakendumine. Akadeemilise Skautide Seltsi poolt on malevatele juba kevadel juhtnõore saadetud ja niipea kui vastav toimikond töö sinnamaani viinud, saadetakse kõigile kavad, kutsed ja muu materjal välja. Alates selle järele tööga kindla- plaaniliselt, olles sammu edasi jõudnud hää halvast eraldamiseks, võime edukamalt omas töös edasi sammuda kuni järgneva „suurkoosolekuni.“ Siis võiksime püstipäi vastu astuda, kui vahepääl teostub lubadus: „Some day I will visit you!“, milline Baden-Powell'ilt antud meile skm. H. Paalmani kaudu.

Salga töö süsteem.

R. E. Philipsi järele tõlkinud skm. J. Tederson.

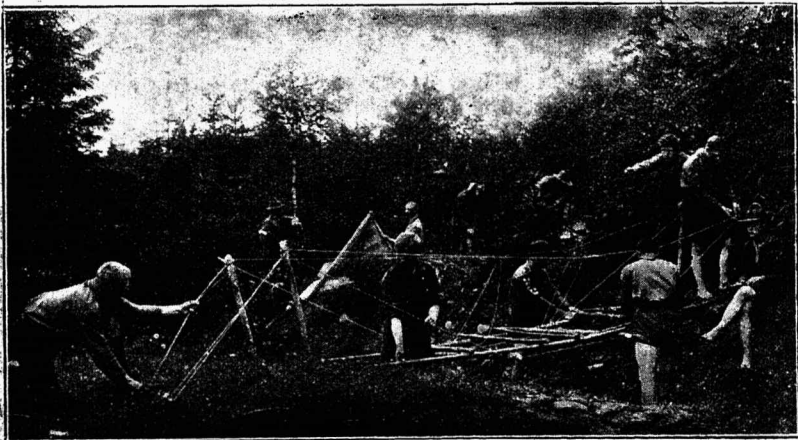
XIII. Mängud.

Mõned asjasse mitte küllalt süvenenud päälükud leiavad, et mängud on tähelepanu mittevääriv osa skautluses ja neile ei maksa kulutada tervet päätükki. Tean, et leidub teisi skautmastereid, kes esimestele soovivad läbi lugeda „Scouting for Boys“ esimese päätüki, kus Baden Powell ütleb järgmist:

„Skautlise tegevuse õpetamiseks, kui võrd see iganes läbi viidav, tuleb tarvitada harjutuse, mängu ja võistluse teed.“

„Mängud peavad olema hulgalised, et säält kõik skaudid osa võtaks ja keegi päältvaatajaks ei jääks.“

Siit võiks järelduda, et mängud skautluse kasvatussüsteemis kõrgelt hinnatud. Skautlus ise võiks „paremaks mänguks teiste hulgas“ nimetatud saada. Ei tohi vaid unustada: on mäng lühike või pikaajaline, peetakse ta väljal või foas, salk peab femast täielikult ja tervikuna osa võtma, ning keegi paistest ei tohi päältvaataja osa mängida.

Leedu skaudid silda ehitamas.

(Kliše „Skautu Aidas.“)

Ei taroitse skautidele ümber töötada neid ilusaid mängu, mida poisid võivad mängida. Baden-Powellil on sel alal terve raamat kokku seatud, mida iga juht peaks täpselt tundma.

Iga skautluse alaosa võib mänguna käsitust leida. Eelmises päätükis käsitati seda küsimust. Skautmaster peab seks aga olema leidlik ja kui temal ei jätku seda, küsigu siis enda poistelt. Tema enda voadetega võib tihti eksida, poisid aga ei eksi selles, õeldes, millist mängu nad sooviksid mängida. Mõnda tööd mänguks muutes tuleb aga valvata, et kõik ettevaatuse abinõud ette nähtud ja mäng mõnele osavõtjale kurvasti ei võiks lõppeda.

Siin on üks juhus sarnasest mängust: Rühm harjutas esimest abi, kusjuures poisid kordamööda abivajajaid kujutasid. Korra lahkus üks skautidest toas rääkides, et tema endal paha tunneb olevat. Välja jõudes langes ta haiguse hoo päle tules tänavale. Teised nägid selles hästimängitud abivajajat ning tõttasid abiga. Abisaaja aga enda krampplikus haigusehoos haavas üht abiandjat nii, et seda vooimehel koju tuli toimetada. Kaua ei suutnud ta harjutustel käia, päälük aga oli meelheitmas, kuna skaudivanemad temal ei lubanud skauti kõigeparemasse haigemajja paigutada.

Mängudena käsitust leida eelpool õeldu kõhaselt võivad ka signaalseerimine, jälgede lugemine, Kimi mäng ja hulk teisi. Sarnaste mängude tähtsus ei piirdu vaid vastavate teadmiste omandamisega skautide poolt, vaid ta tutvustab ka salga päälükut tema poiste mitmesuguste omanduste ja kalduvustega.

XIV. Salga hääteod.

Kord päriti ühelt salgopäälükult, kuidas teenis ta endale kingsepa eriala. Ta seletas, et tema salga skaudid on vaeste vanemate lapsed ja need pole lubanud lapsi laupäeviti ühes feistega väljasõite teha, kuna nii jalanõud kiiresti läbi kuluvad. Siin pidi salgopäälük abi leidma ja nii õppis ta kingsepa eriala. Nüüd töötab ta ühe õhtu nädalas vaesematele skaufidele jalanõusid õmmelda aidades.

Kanderstegi kongressilt: Välja, loodusesse koosolekutega.
(Kliše „Skautu Aidas.“)

Skautide eriala õppimise eesmärk pole vaid eriala kätteõppimine, koguni rohkem ligimestele abiandmise harjutamine.

Skauudid-sanitarid peavad aitama ja hooldama feisi lõikehaavade, külmetuse jne. puhul, kuna skautmisjonär peab tegema misjonitööd. Talle on suureks auks ligimese aitamine. Ühe Londoni seltsi juure kujunes skautide ühing, mis pühendus häätegedele. See ettevõtte juhtus kokku pimedate hooldamise asutusega. Sellega leppis üks salk kokku ning käis 3 kuud üht pimedat aitamas, iga nädal valides enda hulgast kahte, kelle kohuseks oli haige külastamine. Poisid täitsid lõbusasti ja naljatades oma ülesande, lugedes ajalehti, mängides grammafoni, tuues pimedate raamatuid, olles alati vastutulelikud. Seda liiki hääteod omavad suure kasvatusliku tähenduse kogu grupist asavõtjatele poistele.

(Järgneb).

Ajakirja oma nurk.

Uueks aastakäiguks.

Tervelt pooleaastase seismise järele astub „Eesti Skaut“ lugejate ette, olles heitnud endale selga uuema rüü. Ja mitte üksi seda, vaid nimeski on väike muudatus sündinud — kirjutame ju nüüd „Eesti Skaut.“ Sarnast muudatust tingib meie keeleareng, kuna keel nõuab kirjutamist vastavalt hääldamisele. Sellest siis: skaut, skauflus, skautlemine jne., ning nii ongi ajakirja tekstis see läbi viidud.

Viimase aastakäigu lõpunumbris käsitasime juba muutusi, millised ajakirjas aset leiavad. Sellepärast ei tule siin nendel pikemalt peatuda, vaid peame märkima ajakirja aastakäigu alguse muutmist.

Kuigi on fõsi, et ajakirjal vahepeäl suurte majanduslike raskustega on tulnud võidelda, on kaaluvamaks muutuse põhjenduseks olnud siiski E. S. M. uute kavade kohanemine. Kuna skautlik töö iga sügisega uut perioodi algab — on ju suvine laagri-nädal läbi ning algab ettevalmistus uueks laagrieluks — kus uued algajad juure tulevad ning skauudid järgmise järgueksami valmistamisega algavad, siis on loomulik n. ö. aruande aastat sellele vastavalt korraldada: 1. septembrist järgneva aasta 1. septembrini. Sellel põhimõttel tuleb korraldamisele vahekorrad ESM. Päästaa-

biga, ehk ka Malevate eneste vahekorrad rühmadega — mis ju loomulik. Sellel alusel on Akad. Skautide Selts, algust tehes skautjuhtide igaaastaste nõupidamiste korraldamisega, käesolevalgi aastal selle kokku kutsumisel. Ning ajakirja eesmärke silmas pidades ning nende hõlpsamat saavutamist soovides, oleme otsustanud pidanud ajakirja ilmumistki eluavaldustele vastavalt ümber korraldada.

Sisulises küljes ajakirjal suuri muudatusi ette näha pole, kui vaid sisu liigituses eriosakondadesse. Sellest tingituna on ajakirja toimetuses võimalikud vähemad ümbergrupeerumised, millised ka edespidi lugejaskonnale teatatakse.

Neid alusjooni lugejaskonnale teatavaks tehes, tahab ajakiri loota olla vastuvõetav meie skautide perele ja skaudi sõpradele. Päälegi tahab ajakiri eriti noorema lugejatepere huvide rahuldamiseks järjekindlalt huvitavaid ülesandeid, võistlusi tööma hakata, millest käesolevas nr-is algus olemas. Nii talitades oleks ajakirja palve ja soov see, et tema lugejaskond teda toetaks ka kindla tellimiste arvuga, seda enam et ajakirja trükkima hakatakse kulude kokkuhoiu eesmärgiga vaid üsna vähe üle tellimiste arvu.

„Eesti Skaudi“ toimetuse.

„Eesti Skaut“

avaldab artik-
leid skautluse
põhimõtete
vallast

„Eesti Skaut“

toob kirjeldusi
kõikidelt skaut-
luse alaosadelt
sise- ja välja-
maalt

„Eesti Skaut“

ilmub 7. aasta-
käigus 8 num-
brit, vähemalt
128 lehekülge

„Eesti Skaudi“

tellimisi võta-
vad vastu kõik
postiasutused
ja omad levita-
jad skautrüh-
mades

Skautline ajakiri

EESTI SKAUT

„Eesti Skaut“

maksab aastaks
150, poolaastaks
75 marka, üksik-
nummer 20 mk.

**Eesti Skautide
Maleva Häälkandja**

„Eesti Skaut“

on kaunistatud
ülesvõtetega,
joonistustega,
karrikatuuridega,
diagrammidega

„Eesti Skaut“

toob oma veer-
gudel huvitavaid
jutte skautide
elust ja tegevus-
est

„Eesti Skaut“

1924, 1925 ja
1926 aastakäi-
gud tervena saa-
daval hinnaga
80, 120 ja 130
marka

„Eesti Skaudi“

üksiknumbrid
müügil suure-
mates raamatu-
kauplustes ja
levitajatel skaut-
rühmades